

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Ловеч, 24.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА

Членове: ЕВГЕНИЯ ПАВЛОВА
ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА

при участието на секретаря ЦВЕТОМИРА БАЕВА
като разгледа докладваното от ТАТЯНА МИТЕВА Въззивно гражданско дело № 20244300500066 по описа за 2024 година

ПРОИЗВОДСТВО с правно основание чл. 258 и сл. от ГПК.

Постановено е решение № 1200/ 18.08.2023 година по гр.д. № 940/ 2023 година, по описа на РС-П., с което е отхвърлен предявения от „ЗК „Лев Инс”, ЕИК -****, със седалище и адрес на управление в гр. София срещу С. С. М., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. П., иск с правно основание чл.422 ГПК, вр. чл.410, ал.1, т.1 КЗ за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата в размер общо на 1160.00 лв., представляваща платено застрахователно обезщетение и направени ликвидационни разноски по щета №0014-1261-18-451873 от 29.09.2018 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на Заявлението за издаване на заповед за изпълнение по ч.г.д. № 6384/2022 г. по описа на ПлРС, до окончателното изплащане на сумата, като неоснователен и недоказан. Присъдени са и направените по делото разноски.

С определение № 60/ 29.01.2024 година по в.ч.гр.д. № 47/ 2024 година по описа на ВТАС на основание чл. 23, ал.3 от ГПК в.гр.д. № 706/ 2023 година по описа на ОС – П., образувано по въззивна жалба на ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК -****, срещу решение № 1200/ 18.08.2023 година по гр.д. № 940/

2023 година на РС – П. е изпратено за разглеждане от ОС – Ловеч.

Постъпила е въззивна жалба вх. № 24188/07.09.2023 година от ЗК „Лев инс“ АД ЕИК -****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „***“ № 67 А, чрез процесуален представител юрк. И. К., против решение № 1200/ 18.08.2023 г, постановено по ГД № 20234430100940/2023 г. по описа на РС П., с което е отхвърлен изцяло предявения от ЗК "Лев Инс" АД иск срещу С. С. М.. Посочва, че решението е незаконосъобразно - поради противоречие с материалния закон и с относимата по предмета на правния спор тълкувателна практика, и като необосновано - тъй като мотивите, заявени за обосноваване на правните изводи за основателност на претенцията не кореспондират с доказаното относно настъпването на юридически факти, релевантни към претенцията. Посочва, че за настъпилото на 29.09.2018г., около 13.20 часа, в гр. П. е съставен протокол за ПТП № 1693900 от 29.09.2018 г. Пзовава се на съдебна практика, съгласно която, ако пътно - транспортното произшествие не е реализирано в присъствието на длъжностното лице, какъвто очевидно е и настоящият казус, протоколът не се ползва с обвързваща доказателствена сила за механизма на ПТП, но се ползва с такава за констатираното положение на участвалите в ПТП моторни превозни средства. Ако протоколът за ПТП е подписан от участниците в ПТП, същият се ползва с материална доказателствена сила за неизгодните факти, чието настъпване е удостоверено с подписа на страните. В казуса протокола за ПТП е подписан от ответникът, поради което се ползва с доказателствена стойност относно нарушаването на правилата за движение по ЗДвП от негова страна и причинно-следствената връзка между това и реализираното ПТП.

Изтъква, че от протокола за ПТП № 1693900 от 29.09.2018 г. и от приетото по делото заключение на САТЕ се установява, че причина за настъпване на процесното ПТП било виновното поведение на ответника С. С. М., управлявал велосипед марка "Фишер". М., подписвайки протокола е признал, че управлявал велосипеда, нарушавайки правилата за движение и по този начин реализирал ПТП в движещия се лек автомобил марка „Нисан“, модел „Джук“ с рег. № ЕН **** КА.

Счита, че отмяната на НП, която видно от решението е на формално основание, е ирелевантна, щом по делото се установява, че ответникът

управлявал процесния велосипед, нарушавайки правилата за движение и реализирал ПТП в правомерно движещия се лек автомобил, при което му причинил щети.

Предвид нормата на чл. 410, ал. 1, т. 1 КЗ ответникът носи отговорност за вземането на застрахователя за платеното застрахователно обезщетение и обичайните разноски по определянето му, като техният размер е установен от АТЕ. Видно от представеното по делото преводно нареждане на 23.01.2019 г. по същата щета застрахователят-ищец е заплатил на отремонтирания увреденото МПС сервиз сума в размер на 1140.38 лева, представляваща цена на извършения ремонт за възстановяване на лекия автомобил. В този смисъл моли да бъде постановен въззивният акт, като им бъдат присъдени направените по делото разноски.

В срока по чл. 263 от ГПК е постъпил отговор вх. № 28148/ 17.10.2023г. от адв.Н. Д. от ПАК, пълномощник на С. С. М.. Оспорват въззивната жалба и считат, че първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно и моли да бъде потвърдено, като бъдат присъдени разноските. Посочва, че протоколът за ПТП не е надлежно съставен документ, не е приложим към станалото ПТП и не може да се ползва, като документ с доказателствена стойност в производството. Органът за контрол на движението, посетил процесното ПТП, не е съставил задължително изискуемия по Наредба №Гз-41 от 12.01.2009 г., констативен протокол за ПТП с пострадало лице, нито е била изготвена подробна плансхема и заснемане на превозните средства. Изтъква, че няма вина съгласно влязло в законна сила Решение № 301/ 29.06.2020 г. на Районен съд-П. постановено по НАХД №436/ 2020 г. Съгласно чл. 177 ал.1 от АПК има сила за страните по делото, а ако оспореният акт е бил отменен или изменен, има действие по отношение на всички.

В съдебно заседание въззивникът не се представлява.

За въззвиваемият се явява лично и с адв. Н. Д., оспорва въззивната жалба и моли да бъде оставена без уважение, като решението на първоинстанционния съд бъде потвърдено. Претендира присъждане на разноски при условията на чл. 38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

От представените по гр.д. № 940/ 2023 година по описа на РС – П. доказателства, както и от становището на страните, преценени поотделно и в тяхната взаимовръзка и обусловеност, съдът приема за установена следната

фактическа обстановка:

Съставен е констативен протокол за ПТП № 1693900/ 29.09.2018 година в 13.45 часа за станало на същата дата в 13.30 часа в град П. ул. „Ген. ****“ № 5, с участници велосипед, управляван от С. С., от град П. и л.а. марка „Нисан“, модел „Жук, рег. № ЕН ****КА, управлявано от П.А. от град П.. В протокола е отбелязано, че велосипедистът при престрояване от дясната в лявата лента за да завие на ляво по ул. „Г.“ не пропуска движещият се в дясната пътна лента лек автомобил, като му отнема предимството и се удрят. Въз основа на така съставеният констативен протокол е съставен акт № 104321 за установяване на административно нарушение от 29.09.2018 година и Наказателно постановление № 18-0938-005347 от 10.10.2018 година на МВР – ОДМВР – П., сектор „Пътна полиция“ П..

По повод на подадена от С. С. М. жалба срещу така издаденото НП е образувано НАХД № 436/ 2020 по описа на РС-П.. С решение № 301/ 29.06.2020 година Наказателно постановление № 18-0938-005347 от 10.10.2018 година на МВР – ОДМВР – П., сектор „Пътна полиция“ П. е отменено, като незаконосъобразно. В мотивите е прието, че жалбоподателят М. не е осъществил състава на административното нарушение по чл. 25, ал.1 от ЗДвП.

От приложената застрахователна полица № 93001810055121/ 05.07.2018 година, се установява, че за л.а. марка NISSAN, модел JUKE, рег. № ЕН****КА, собственост на П.С.А., е сключена застраховка „Каско“ в на ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК -****, за периода 06.07.2018г. до 05.07.2019 година, съгласно общи условия към конкретната застраховка.

На 29.09.2018 година е входирано заявление от П.С.А., водач на лекия автомобил, за изплащане на застрахователно обезщетение. Посочено е, че „на 29.09.2018 година в 13.45 часа на ул. „Г.“, при движение на автомобила със съобразена скорост, колхоздач в последна секунда започва да завива изведнъж наляво и въпреки, че използвал спирачка, той се ударил в автомобила“ и нанесъл подробно описани щети.

С възлагателно писмо застрахователното дружество е възложило на Автосервиз „Автостил“ ЕООД П. да отстрани повредите по процесното МПС. От приложените опис-заключение по претенция, фактури № *****/ 25.10.2018г. и № 2307/ 30.10.2018 година , опис на вложения труд и

материали, фактура № 1000018430/ 16.11.2018г., приемо-предавателен протокол от 19.10.2018 г. и доклад от 16.11.2018 година по процесната щета, се установява, че сумата за изплащане по щетата е 1 140.38 лева. Сумата е преведена на автосервиза с преводно нареждане за кредитен превод на 23.01.2019 година.

На 05.12.2022 година Застрахователното дружество е подало заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК за сумата от 1160 лева с включени 20 лева ликвидационни разноси по щета 0014-1261-18-451873, на основание чл. 410, ал.1 от Кодекса на застраховането във връзка с чл. 45 от ЗЗД. По образуваното ч.гр.д. № 6384/ 2022 година по описа на РС – П. е издадена Заповед за изпълнение № 3523/ 06.12.2022 година, с която е разпоредено С. М. да заплати на ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК -****, сумата от 1 160 лева, главница, представляваща изплатено застрахователно обезщетение , на основание склъчен договор за застраховка „Каско“, застрахователно полица № 93001810055121, със срок на валидност 06.07.2018 – 05.07.2019 година, ведно със законната лихва, от датата на подаване на заявлението – 05.12.2022 година до окончателното плащане на вземането, както и направените разноси – 25 лева д.т. и 50 лева – юриск. възнаграждение.

В срока по чл. 414, ал.2 от ГПК срещу заповедта е подадено възражение от длъжника.

С разпореждане № 250/ 06.01.2023 година по ч.гр.д. № 6384/ 2022 година по описа на РС – П., заповедният съд е указал на заявителя, че в едномесечен срок от съобщението, може да предяви иск относно съществуване на вземането си по заповедта. Разпореждането е получено на 20.01.2023 година, като в срока по чл.415, ал.4 от ГПК е предявен иск по чл. 422 от ГПК.

В първоинстанционното производство е назначена съдебна авто-техническа, според чието заключение се установява механизма на процесното ПТП, както следва: велосипедистът М. се движи по улица „ген.*****“, със своя велосипед марка „Фишер“ с № DIN 97100 по посока от парк „Кайлъка“ към „Историческия музей“, кръстовището с ул. „Г.“. М. има намерение да извърши маневра завиване наляво в зоната на кръстовището, където маневрата е позволена и двойната непрекъсната разделителна линия

преминава в прекъсната разделителна линия. Първоначално М.в се движи в дясната лента на дясното платно за движение, но пред входа на наказателния паркинг има паркирани автомобили, което го принуждава да ги заобиколи и да премине частично в лявата лента на дясното пътно платно. При заобикалянето на паркираните автомобили М. се обръща назад и възприема отзад движещ се автомобил на разстояние, което според него позволява да извърши маневрата завиване наляво. Никой от свидетелите не дава показания дали водачът на лек автомобил Nissan Juke Абаджиев е бил подал ляв мигач за изпреварване на велосипедиста. М. подава знак с лявата ръката за завиване на ляво и от зоната на прекъсната разделителна линия на дясното платно, през лявата лента на същото започва маневра за ляв завой. В същото време водачът на автомобила възприема маневрата на велосипедиста, като променя посоката на движение на автомобила наляво и предприема маневра спиране. Дистанцията между двете превозни средства е недостатъчна, за да се осъществи маневра спиране, при което траекториите на движение на двете превозни средства се пресичат зоната на средата на пътното платно. Настъпва удар между двете превозни средства. Лекият автомобил с предната си лява част удря велосипедът в лявата му страна. Тялото на велосипедиста М. пада през предния капак достига до предното стъкло на автомобила като го счупва с огъване навътре. Капакът се деформира в предния му край. Нарушава се лаковото покритие на облицовка предна броня, на преден ляв калник, повреди по ляв фар и рамката на регистрационния номер. Тялото на велосипедиста изпада напред и наляво, като се установява в лявото платно за движение. Увредите на лекия автомобил са в предната част, повече в ляво, счупено е предното стъкло в долния ляв край с вдлъбване навътре към салона на автомобила. Деформиран предния край на капака на двигателя - в средата. Нарушено лаково покритие на облицовка предна броня и преден ляв калник, повредени са ляв фар и рамката на регистрационната табела. Велосипедът марка Фишер е с деформирана за задна капла. Стойността на повредите на лекия автомобил са оценени в размер на 1140.60 лв плюс 20 лева ликвидационни разходи или общо 1160.60 лв. Налице е причинно-следствена връзка между механизма на ПТП и настъпилите по лекия автомобил вреди.

Депозирани са и гласни доказателства, чрез разпита на свидетелят С.Х.Г., който посочва, че велосипедистът подал сигнал за завиване наляво, но според него не се огледал и колата го ударила.

При така установената фактическа обстановка съдът, приема, че е сезиран с регресен иск по чл.410 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД, предявен от ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК -****, против С. С. М., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. П., за заплащане на сумата от 1 160 лева, главница, представляваща изплатено застрахователно обезщетение , на основание сключен договор за застраховка „Каско“, застрахователно полица № 93001810055121, със срок на валидност 06.07.2018 – 05.07.2019 година, ведно със законната лихва, от датата на подаване на заявлението – 05.12.2022 година до окончателното плащане на вземането, както и направените разноски – 25 лева д.т. и 50 лева – юриск. възнаграждение, за което е издадена Заповед за изпълнение № 3523/ 06.12.2022 година по ч.гр.д. № 6384/ 2022 година по описа на РС – П..

Така предявеният иск е неоснователен. Съображенията за това са следните. Регресното право на застрахователят по имуществената застраховка, възниква при наличие на следните предпоставки: наличие валиден на договор за имуществена застраховка „Каско на МПС“ между ищеца и увреденото лице; възникнало право на застрахования за обезщетение при настъпило застрахователно събитие, представляващо покрит риск по застраховката – ПТП с причинени щети, за което е съставен констативен протокол за ПТП № 1693900/ 29.09.2018 година, и извършено валидно плащане от застрахователя на обезщетение на настъпилите вреди. В този смисъл в това производство, ищецът-въззиваем, при условията на пълно и главно доказване следва да установи, че налице посочените по-горе предпоставки за ангажиране отговорността на ответника-въззивник. Застрахователят, който е платил обезщетението, встъпва в правата, които застрахования има срещу деликвента за възникнали вреди по чл. 45 от ЗЗД - до размера на платеното обезщетение. За да се ангажира отговорността на деликвента, следва да се докаже противоправно поведение, вреда и причинна връзка между противоправното поведение на причинителя и претърпените вреди.

Безспорно установено по делото е наличието на валидна имуществена застраховка „Каско“, сключена между ищцовото дружество и собственика на пострадалия автомобил, както и че е изплатено обезщетение за настъпилите вреди.

Страните спорят по механизма на причиняване на процесното ПТП, чия

е вината за настъпването му, предвид ангажирането на отговорността на ответника. Ищецът – застраховател твърди, че единствена вина за настъпилото произшествие е на ответника С. М.. Ответникът-въззиваем в настоящото производство оспорва това твърдение, като посочва, че от доказателствата по делото не се установява, безспорно неговата вина, като се позовава на влязлото в сила решение № 301/ 29.06.2020 година по НАХД № 436/ 2020 по описа на РС-П., с което Наказателно постановление № 18-0938-005347 от 10.10.2018 година на МВР – ОДМВР, сектор „Пътна полиция“ П. е отменено, като незаконосъобразно, и поради това не може да се ангажира неговата отговорност.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства, а именно: заявлението за изплащане на застрахователното обезщетение и приложените към застрахователната преписка писмени доказателства, приложените снимки, фактури, свидетелските показания, депозирани пред първоинстанционния съд, както и заключението на съдебно автотехническата експертиза, приема, че не се установява по безспорен начин твърдения конкретен механизъм на настъпване на произшествието, което да ангажира отговорността на въззиваемия М..

Безспорно е, че застрахователното събитие е станало на 29.09.2018 година в град П. на кръстовището образувано от ул. „ген.*****“ с ул. „Г.“. При завиване наляво, след подаден сигнал с ръка е настъпил сблъсък между велосипедистът М. и л.а. Nissan Juke, управляван от П.А.. От представените по делото доказателства няма обективни данни как са се движили двамата участници в ПТП-то, един след друг или по друг начин, в каква посока се е движил л.а – направо или е предприел също маневра завиване наляво, на какво разстояние и в какви позиции един спрямо друг са се движили участниците в ПТП-то, с каква скорост се е движил л.а., кога е възприел завиващия наляво велосипедист имал ли е възможност да предотврати сблъсъка.

При изложените съображения решение № 1200/ 18.08.2023 година по гр.д. № 940/ 2023 година, по описа на РС-П., следва да бъде потвърдено.

При този изход на процеса въззивникът следва да бъде осъден да заплати на процесуалния представител на въззиваемата страна на основание чл. 38, ал.2 от ЗАДв, вр. чл. 7, ал.2, т.2 от НМАДвВ - адвокатско

възнаграждение в размер на 416 лева.

Водим от гореизложените мотиви, Ловешкият окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1200/ 18.08.2023 година по гр.д. № 940/ 2023 година, по описа на РС-П.

ОСЪЖДА на ЗК „ЛЕВ ИНС“ АД, ЕИК -****, да заплати на С. С. М., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. П., ул. „Г.“ № 27, на основание чл. 38, ал.2 от ЗАдв, вр. чл. 7, ал.2, т.2 от НМАДвВ - адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция в размер на 416 (четиристотин и шестнадесет) лева.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 280, ал.2, т.1, пр.2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____